

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 maja 2014 roku wniesionym do Sądu Rejonowego w Zabrzu, skierowanym przeciwko R. R., powódka B. Ż. wniosła o zwolnienie od egzekucji ruchomości zajętych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzew w Łodzi K. P. w sprawie Km 38426/13 w postaci: grzejnika 5 sztuk, rekultywatora spalinowego (...)/245, kosiarki spalinowej E., betoniarki, części płotu drewnianego, krajzegi, pianina, roweru, zegara skrzynkowego, szafki czarnej, półki narożnej, oscyloskopu G. O.-7040, telewizora, pralki Polar, gitary klasycznej, biurka 2 sztuki. Podniosła, że przedmioty te stanowią jej własność, a o ich zajęciu przez komornika sądowego dowiedziała się z protokołu zajęcia z dnia 7 maja 2014 roku. Wniosła również o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy w Zabrzu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał według właściwości Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

Wyrokiem zaocznym z dnia 17 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi uwzględnił żądania pozwu w całości oraz orzekł o kosztach postępowania zasądzając od pozwanego R. R. na rzecz B. Ż. kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 27 grudnia 2016 roku pozwany wniósł o uchylenie wyroku zaocznego w całości, oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, że powódka nie wykazała, aby przedmioty których zwolnienia od egzekucji się domaga stanowiły wyłącznie jej własność.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2017r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi uchylił w całości wyrok zaoczny z dnia 17 listopada 2016r. oraz oddalił powództwo.

Sąd I instancji zasądził od B. Ż. na rzecz R. R. kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. P. prowadził w sprawie o sygnaturze akt Km 38426/13 postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikom J. i B. Ż., z wniosku R. R., na podstawie tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 5 lutego 2013 roku wydanego w sprawie I Co 1394/12 dotyczące wydania na rzecz wierzyciela nieruchomości położonej w miejscowości O. numer księgi wieczystej (...).

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie Km 38426/13 został zakończony na mocy postanowienia z dnia 16 października 2013 roku na skutek wprowadzenia wierzyciela w posiadanie nieruchomości. Jednocześnie postanowieniem tym Komornik Sądowy ustalił koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji na kwotę 2.509,55 zł, którymi obciążył dłużników w zakresie kwoty 2.059,55 zł, a wierzyciela w zakresie kwoty 450 zł. Jednocześnie komornik sądowy orzekł o zwrocie kosztów postępowania egzekucyjnego od dłużników na rzecz wierzyciela w kwocie 2.059,55 zł, na skutek pokrycia ich z zaliczki uiszczanej na ten cel przez wierzyciela.

Na podstawie wniosku R. R. z dnia 11 lutego 2014 roku, w którym jako dłużnika wskazał J. Ż., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. P., w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego postanowienia tegoż Komornika Sądowego z dnia 16 października 2013 roku wydanego w sprawie Km 38426/13, wszczął przeciwko J. Ż. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 8988/14 o egzekucję kwoty 2.059,55 zł. Zawiadomienie o wszczęciu egzekucji zostało doręczone dłużnikowi w dniu 11 marca 2014r.

W dniu 17 marca 2014 roku komornik sądowy dokonał zajęcia należących do dłużnika J. Ż. ruchomości (zgodnie z oświadczeniem wierzyciela) w postaci: grzejnik 5 sztuk, rekultywator spalinowy (...)/245, kosiarka spalinowa E., betoniarka, część płotu drewnianego, krajzega, pianino, rower, zegar skrzynkowy, szafka czarna, półka narożna, oscyloskop G. O.-7040, telewizor, pralka Polar, gitara klasyczna, biurko 2 sztuki.

Po doręczeniu dłużnikowi J. Ż. protokołu zajęcia ruchomości wskazał on, że przedmioty te stanowią własność jego żony B. Ż.. Wskazał jednocześnie, iż na mocy aktu notarialnego Rep. A numer (...) zawartego w dniu 8 lutego 2005 roku przed notariuszem J. S. z Kancelarii Notarialnej w Z., z żoną B. Ż. łączy go ustrój rozdzielności majątkowej małżeńskiej.

Pismem z dnia 7 maja 2014 roku, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. P. zawiadomił B. Ż. o czynnościach dokonanych w dniu 17 marca 2014 roku w postaci zajęcia ruchomości. Wezwał ją jednocześnie do złożenia dowodów potwierdzających własność ruchomości objętych protokołem zajęcia oraz pouczył o możliwości żądania zwolnienia zajętych ruchomości w drodze sądowej lub zwrócenia się z takim wnioskiem bezpośrednio do wierzyciela. Pismo skierowane do B. Ż. odebrał J. Ż. w dniu 13 maja 2014 roku.

W piśmie z dnia 14 maja 2014 roku, doręczonym listem poleconym do Kancelarii Komornika Sądowego w dniu 19 maja 2014 roku, wierzyciel wniósł o rozszerzenie egzekucji w sprawie Km 8988/14 również na majątek B. Ż..

W dniu 22 maja 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. P. dokonał rozszerzenia egzekucji w sprawie Km 8988/14 i wszczął ją również przeciwko dłużniczce B. Ż..

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sad I instancji wywiódł, że powództwo nie jest zasadne, bowiem powódka nie posiada legitymacji czynnej, gdyż nie jest sobą trzecia w rozumieniu art. 841 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła powódka.

Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, mającego istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia poprzez przyjęcie przez Sąd I instancji, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie jako niezasadne i nie oparte na ustawowej przesłance warunkującej możliwość zwolnienia zajętych ruchomości od egzekucji, gdyż powódka nie może w niniejszej sprawie zostać uznana jako sobą trzecia w rozumieniu przepisu art. 841 § 1 k.p.c., podczas gdy powódkę należy uznać za osobę trzecią w rozumieniu tego przepisu.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje.

Nadto skarżąca wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentów, a to akt sprawy, która toczyła się przed Sądem rejonowym w Ostrowi mazowieckiej, sygn. akt I Co 297/15, w szczególności postanowienia wydanego w sprawie na okoliczność ustalenia, czy powódka była dłużnikiem w sprawie czy też nie i czy może być uznana za osobę trzecią w rozumieniu art. 841 k.p.c.

Na rozprawie w dniu 16 października 2018r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom podniesionym w apelacji, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zebranym w sprawie materiale dowodowym, ocenionym bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów wyznaczonej dyspozycją art. 233 k.p.c. i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Zgodzić należy się z Sądem I instancji, że w świetle materiału dowodowego z zebranego w sprawie nie można było uznać powódki za osobę trzecią w rozumieniu dyspozycji przepisu art. 841 § 1 k.p.c.

Zgodnie z treścią tytułu wykonawczego powstałego w postępowaniu Km 38426/13, które toczyło się przeciwko dłużnikom J. i B. Ż. oboje dłużnicy obciążeni zostali obowiązkiem poniesienia kosztów tego postępowania.

Nadto, mając na uwadze treść wniosku egzekucyjnego wierzyciela R. R. z dnia 14 maja 2014 roku (k. 22 akt Km 8988/14) o rozszerzenie egzekucji oraz treść zawiadomienia komornika sądowego o wszczęciu egzekucji z dnia 22 maja 2014 roku przeciwko B. Ż. – obok dłużnika J. Ż., powódka nie może zostać uznana za osobę trzecią, której przysługuje możliwość żądania zwolnienia zajętych w dniu 17 marca 2014 roku ruchomości na podstawie art. 841 § 1 k.p.c.

Powódka występuje w tym postępowaniu egzekucyjnym jako dłużnik, postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powódce nie zostało umorzone.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wniosek dowodowy zgłoszony przez powódkę w apelacji po pierwsze był spóźniony, bowiem nic nie stało na przeszkodzie w zgłoszeniu tego wniosku przed Sądem I instancji (art. 381 k.p.c.).

Nadto, zgłoszony wniosek dowodowy nie dotyczył okoliczności istotnej dla rozpoznania niniejszej sprawy, bowiem postępowanie egzekucyjne skierowane przeciwko powódce nie zostało umorzone, zatem powódka w dalszym ciągu występuje w tym postępowaniu jako dłużnik, a nie jako osoba trzecia w rozumieniu art. 841 § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy zgodzić należy się w pełni z Sądem I instancji, że kwestia własności zajętych przez Komornika Sądowego w dniu 17 marca 2014 roku ruchomości jest sprawą nie mającą wpływu dla merytorycznego rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie § 2 pkt 5 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 7 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.poz.1800; zm. Dz. U. z 2016r. poz.1668).